

قرض الحسنہ فامیلی شهدای نریمانی -- بولتن داخلی شماره ۱۵ اسفند ماه ۱۳۹۴

علت شهادت حضرت زهرا (سلام الله علیها) به روایت استاد از سؤالات اساسی در ماجراهی آتش زدن خانه حضرت علی (ع) و اهانت به آن بزرگوار این است که: آیا چنان که شیعیان می‌گویند به ساخت حضرت فاطمه زهرا (س) نیز جسارت کردند؟ و بر آن حضرت صدمتی وارد شد که منجر به شهادت او فرزندش گردید یا خیر؟

برخی از دانشمندان اهل سنت برای حفظ موقعیت خلفاً از بازگو کردن این قطعه از تاریخ خودداری نموده‌اند؛ از جمله این ای احده در شرح خود می‌گوید: «جسارتی راکه مربوط به فاطمه زهرا (س) نقل شده، در میان مسلمانان تنها شیعه آن را نقلکرده است.

البته برخی از دانشمندان و مورخان اهل سنت، در این پخش، از بیان واقعیات تاریخی شانه خالی کرده‌اند؛ چنان که سید مرتضی (ره) در این زمینه می‌گوید:

در آغاز کار، محدثان و تاریخ نویسان از نقل جسارت هایی که به ساخت دختر پیامبر گرامی اسلام (ص) وارد شده امتناع نمی‌کردند.

این مطلب در میان آنان مشهور بود که مأمور خلیفه‌ها فشار، درب را بر فاطمه (س) زد و او فرزندی را که در رحم داشت سقط نمود و قتفذ ب امر عمر، فاطمه زهرا (س) را زیر تازیانه گرفت تا او دست از علی بردارد؛ ولی بعدها دیدند که نقل این مطالب با مقام و موقعیت خلافاء سارگاری ندارد؛ لذا از نقل آنها خودداری نمودند.

مسعودی در فسمتی از کتاب خود آورده است: «فَوَجَهُوا إِلَى مُنْزِلِهِ فَهَمُوا عَلَيْهِ وَأَخْرَقُوا بَابَهُ... وَضَطَّلُوا سَيِّدَهُ النَّسَاءِ بِالْبَابِ حَتَّى أَسْقَطُتْهُمْ حَسِيبًا» (عمر و همراهان) به خانه علی (ع) رو کرده و هجوم برند، خانه آن حضرت را به آتش کشیدند؛ با در به پهلوی سیده زنان عالم زندن؛ چنان که محسن را سقط نمود.

منابع اهل سنت:

- عبدالکریم بن احمد شافعی شهرستانی (۵۴۸ - ۴۷۹ ق)، نقل کرده: «إِنَّمَا رَضَبَ نَطَنَ فَاطِمَةَ يَوْمَ الْيَتِيمَةِ حَتَّى الْقَاتَلَجَنِينَ مِنْ بَطْهِيَا، بَهْ رَاسِتِي عَمَرْ دَرْ رُوزَ بَيْعَتْ، ضَرِبَتْهُ بَهْ فَاطِمَةَ كَهْ كَهْ بَرْ آن، جَنِينَ خَوِيشَ رَا سِقْطَنَ نَمُودَ».
- همین قول را اسفرائینی (متوفی ۴۲۹ ق)، به نظام نسبت داده و گفته است که او قائل بود: «أَنَّ عَمَّرَ رَضَبَ فَاطِمَةَ وَمَنَعَ مِيرَاثَ الْعِتِيرَةِ، عَمَرْ فَاطِمَدَعْ رَا زَدَ وَازْ أَرَثَ أَهْلَ بَيْتِ جَلَوْغَرِي كَرَدَ».
- صفدی یکی دیگر از علمای اهل سنت می‌گوید: «إِنَّ عَمَّرَ رَضَبَ بَهْ طَافِطَمَةَ يَوْمَ الْيَتِيمَةِ حَتَّى الْقَاتَلَجَنِينَ مِنْ بَطْهِيَا، بَهْ رَاسِتِي عَمَرْ آن چَنَانَ فَاطِمَةَ (ع) رَا دَرْ رُوزَ بَيْعَتْ زَدَ كَهْ مَحْسِنَ رَا سَقْطَنَ نَمُودَ».
- مقابلین بن عطیه می‌گوید: اباکر بعد از آن که با تهدید و ترس و شمشیر از مردم بمبخت گرفت، عمر و قتفذ و جماعتی را به درب خانه علی (ع) و زهرا (س) فرستاد. عمر هیزم را در خانه فاطمه جمع نمود و درب خانه را به آتشکشید، هنگامی که فاطمه زهرا (س) پشت در آمد، عمر و اصحاب او جمع شدند و عمر آن چنان حضرت فاطمه (س) را پشت در فشار داد که فرزندش را

حدیث ماہ

إِنَّ أَعْجَلَ الطَّاغِعَةِ تَوَابًا يُصْلِبَ الرَّحْمَمْ؛

نزدیکترین و سریعترین طاعت در ثواب، پیوند با خویشان است.

ختم ۲۰ هزار صوات جهت شادی روحشدها، درگذشتگان و سلامتی متولدین ین ماه سهم خانواده شما هزار صوات

تعداد صوات‌های فرستاده شده تا این زمان ۳۴۰,۰۰۰ صوات

بهتر از کیمیا

در سفری امام خمینی (ره) در صحن حرم امام رضا (ع) با حاج حسنعلی نخودکی مواجه می‌شوند. امام امت (ره) که در آن زمان شاید در حدود سی الی چهل سال بیشتر نداشت وقت را غنیمت شمارد و به ایشان می‌گوید با شما سخنی دارم. حاج حسنعلی نخودکی می‌گوید: من در حال انجام اعمال هستم، شما در بقעה حر عاملی (ره) بمانید من خودم پیش شما می‌آیم. بعد از مدتی حاج حسنعلی می‌آید و می‌گوید چه کار دارید؟

امام (ره) خطاب به ایشان رو به گنبد و بارگاه امام رضا (ع) کرد و گفت: تو را به این امام رضا، اگر (علم) کیمی‌آرایی به ما هم بدء؟

حاج حسنعلی نخودکی انکار به داشتن علم (کیمیا) نکرد بلکه به امام (ره) فرمودند: اگر ما «کیمیا» به شما بدهیم و شما تمام کوه و در و دشت را طلا کردید آیا قول می‌دهید که به جا استفاده کنید و آن را حفظ کنید و در هر جایی به کار نبرید؟

امام خمینی (ره) که از همان ایام جوانی صداقت از وجودشان می‌بارید، سر به زیر انداختند و با تفکری به ایشان گفتند: نه نمی‌توانم چنین قولی به شما بدهم.

حاج حسنعلی نخودکی که این را از امام (ره) شنید روبه ایشان کرد و فرمود: حالا که نمی‌توانید «کیمیا» را حفظ کنید من بهتر از کیمیا را به شما یاد می‌دهم و آن این که:

بعد از نمازهای واجب یک بار آیه الکریسی را تا «هو العلي العظيم» می‌خوانی و بعد تسبیحات فاطمه زهرا سلام الله علیها را می‌گویی.

و بعد سه بار سوره توحید «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» را می‌خوانی.

و بعد سه بار صوات می‌گویی: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَدَرْ أَخْرَهُمْ سه مرتبه آیات ۲ و ۳ سوره طلاقاً می‌خوانی که این از کیمیا برایت بهتر است.

درین ذریمانی

نوروز نزدیکاست ...

آرامبختنید ... آرام... مبادا صدای تابنه

خانه‌یغیری‌بینه‌ی‌بهرسده،

در مدینه، بانوی خانه‌ی‌علی‌درستراست،

نفسکشیدن‌بیرایش‌سید‌شوار

راستین‌میدان‌ما‌یزروز‌هاچ‌جه‌کسی‌مویزین‌بیراشانه‌همیزند!!

آرامبختنید‌تلشن‌بلک‌بلاخ‌رسال‌است‌مادر...

می‌داداتر کبر‌دارد، چینین‌از کتنه‌ی‌این‌خانه...

آریتماما‌ینه‌ام‌دارد‌هن‌شمرور‌می‌شود

آرامبختنید‌تلشن‌بلک‌بلاخ‌رسال‌است‌مادر...

می‌داداتر کبر‌دارد، چینین‌از کتنه‌ی‌این‌خانه...

یام‌قلب، قلب‌مندر دست‌توضیت

یام‌حوال، حالم‌نسرم‌مست‌توضیت

کن‌تو‌تی‌بیری‌که‌در لی‌ونهار

حال‌قلب‌من‌شوده‌مچ‌وی‌بار

یام‌قلب، قلب‌اور‌اشاد‌کن

یام‌دبر، خانه‌ش‌آباد‌کن

یام‌حوال، احسنا‌الحال‌ش‌نما

خدایار حمت‌در روز‌های‌آخ‌رسال‌بیرکسانی‌که‌برای‌یام‌عزیز‌زند‌جاری‌کن‌آمین‌یار‌بال‌عالی‌مین

همچنین پارتیان و ساسایان همه ساله نوروز را بربایی مراسم و تشریفات خاصی جشن می‌گرفتند. صحنه نوروز شاه جامه ویژه خود را پوشیده و به تنهایی وارد کاخ میشد. سپس کسی که به خوش قمی شناخته شده بود وارد میشد و سپس والamacاترين موبد در حالی که همراه خود فنجان، حلقة و سکه‌های همه از جنس زر، شمشیر، تبر و کمان، قلم، مركب و گل داشت در حین زمزمه دعا وارد کاخ میشد.

پس از موبد بزرگ ماموران حکومت در صفر منظم وارد کاخ شده و هدایای خود را تقدیم شاه می‌کردند. شاه پیشکش‌های نفیس را به خزانه فرستاده و باقی هدایا را میان حاضران بخش می‌کرد. ۲۵ نوروز، دوازده ستون با آجرهای گلی در محوطه کاخ برپا شده، و دوازده نوع دانه گیاه مختلف بر بالای هر یک از آنها کاشته می‌شد.....

وب سایت قرض الحسنے

وب سایت قرض الحسنے فامیلی شهدای نریمانی در سال ۱۳۹۲ به صورت رسمی افتتاح گردیده دست اندر کاران وبسایت خوشحال می‌شوند نظر تک تک اعضا را در باره کیفیت این سایت بدانند.

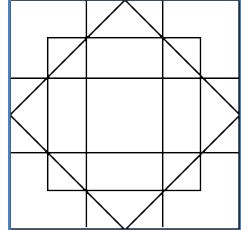
فکر نمی‌کنم در مقابل زحماتی که کشیده شده است، چند ثانیه وقت زیادی باشد که برای نوشتن نظر خودتان صرف کنید

اطلاعیه افزایش مبلغ تسهیلات

با توجه به جلسه مورخ ۱۳۹۳/۱۱/۲۲ اعضا هیئت مدیره مبلغ تسهیلات در سال ۱۳۹۴ به یک میلیون تومان افزایش یافت (با اقساط ۱۲ ماه)

حواله سرگرم (۱۲)

در شکل زیر چند مربع پیدا می‌کنید؟

(ارسال جواب به شماره ۳۳۱۰۰۰۴۰۶۰۳۳۱ آخرین فرصت ۰۱/۱۰/۰۳) (ارسال سوال شماره ۱۲) (آخرین فرصت ۰۱/۱۰/۰۳) ضمن تشکر از شرکت کنندگان، جواب سوال شماره (۱۲) : گزینه (۵) تاریخ تاسیس ۱۳۸۲/۰۷

ضمیم تشکر از شما همراه گرامی:
لطفاً پیشنهادات و انتقادات خود را جهت بهبود بولتن با ما در میان بگذارید، همچنین شما می‌توانید مقالات و مطالب خود را از طریق پیامک، سایت و با ایمیل صندوق برای ما ارسال نمایید تا با نام خودتان در بولتن چاپ گردد.

اما در عرف، به دهه دوم جمادی الاول، از دهه تا پیست جمادی الاول که بنابر قول ۷۵ روز، شهادت آن بانوی بزرگوار در آن واقع شده است دهه فاطمیه اول و به دهه اول جمادی الثانی از اول تا دهه جمادی الثانی، که طبق قول ۹۵ روز، شهادت حضرت زهراء(س) در آن واقع شده است، دهه فاطمیه دوم گفته می‌شود.

حال کدامیک از این دو روایت به حقیقت نزدیکتر است؟ حضرت زهرا(س) روز پس از شهادت پدر به ایشان پیوستند یا ۹۵ روز؟ به یقین ائمه مصصومان(ع) پس از شهادت حضرت زهراء(س) تاریخ دقیق را بیان کردند و یک قول پیشتر ندارند، اما بهنظر من منشأ این اختلاف ساختار خط کوکی قدیم است. این خط فاقد « نقطه » بود، بنابراین هیچ بعید نیست که در سده‌های پس از شهادت «سعین» را «تسعین» خوانده باشد.

پیشینه نوروز

عید نوروز را می‌توان از قدیمی‌ترین اعیاد ایرانیان نام برد. این جشن و جشن مهرگان(ک) با آغاز فصل زمستان بربا می‌شد از پیشگرین عید ها پرشمرده می‌شد. نوروز در روزگار "جمشید" چهارمین پادشاه دوره پیشدادی پدید آمد و در پادشاهی او به صورت آئین درآمد. مسعودی در التنبیه والاشراف آورده است: هرمند در روز نخست ماه فروردین به مظالم (دادگری) نشست. پس آن روز را «نوروز» نام کرد و سنت گشت.

فردوسی نیز در داستان پدید آمدن نوروز نقل می‌کند: وقتی جمشید از کارهای کشوری بیاسود بر تخت کیانی نشست و همه بزرگان لشکری و کشوری بر گرد تخت او فراهم آمدند. جمشید آن روز را که نخستین روز از فروردین و آغاز سال بود، «نوروز» نامید و جشن گرفت.

به جمشید گوهر افسانه‌ند مر آن روز را نوروز خوانندتر چنین روز فخر آن روزگار بمانده از آن خسروان یادگار

جشن نوروز پیش از جمشید نیز برگزار می‌شد و ابوریحان نیز با آن که جشن را به جمشید منسوب می‌کند پادآور می‌شود که: آن روز که روز تازه‌ای بود جمشید عید گرفت؛ اگر چه پیش از آن هم نوروز بزرگ و معظم بود.

کتاب «آثار الباقيه» اثر ابوریحان بیرونی (متوفی ۴۴۰ هجری قمری) است. او می‌نویسد: سال نزد فارسیان چهار فصل بود. بر حسب این فصول عیدهای داشتند که به اهمال در کبیسه روز این عیدها جا بهجا می‌شد. از جمله این اعیاد یکی روز اول فروردین ماه یعنی نوروز بود که روز پس بزرگ است که به علت زنده شدن طبیعت گویند.

آغاز خلقت جهان در آن روز بوده است. چنین به نظر میرسد که پنج روز نخستین سال «نوروز عامه» یعنی جشن همگانی بود. حال آنکه روز ششم که «خرداد روز» نام داشت، «نوروز خاصه» یعنی جشن پادشاهان و بزرگان بوده است.

روایت دیگر این است که در این روز ویژه (یکم فروردین)، جمشید، پادشاه پیشدادی، بر روی تخت طلایی نشسته بود در حالیکه مردم او را روح شاههای خود حمل می‌کردند. آنها پرتوهای خورشید را بر روی پادشاه دیدند و آن روز را جشن گرفتند.

با استناد بر نوشته‌های بابلی‌ها، شاهان هخامنشی در طول جشن نوروز در ایوان کاخ خود نشسته و نمايندگانی را از استان‌های گوناگون که پیشکش‌هایی نفیس همراه خود برای شاهان آورده بودند می‌پذیرفتند. گفته شده که داریوش کبیر، یکی از شاهان هخامنشی (۴۲۱-۴۸۶)، در آغاز هر سال از پرستش‌گاه بال مردوك، که از خدایان بزرگ بالیان بود دیدن می‌کرد.

سقط نمود و میخ دریه سینه حضرت فرو رفت (و بر اثر آن سمات) حضرت به (بستر) بیماری افتاد تا آن که از دنیا رفت.

ب. منابع شیعه:

نظر داشتمندان شیعه و روایات نقل شده از سوی آنان چنین است: هنگامی که خواستند علی (ع) را به مسجد ببرند با مقاومت فاطمه (س) روبرو شدند و فاطمه (س) برای جلوگیری از بردن همسر گرامی اش مصممه‌های روحی و جسمی فراوانی دید که بیان همه آنها از توان زبان و قلم خارج است: فقط به گوشه‌ای از آن در یک نقل تاریخی اشاره می‌کنیم؛ و گرنه در این موضوع، نقل هایتاریخی فراوان است.

خلاصه ماجرا همان است که در نامه خود عمر به معاویه آمده است. در بخشی از آنچنین می‌نویسد: «... و قسی در برابر خانه را آتش زدم (آن گاه داخل خانه شدم) ولی فاطمه در برابر حجاج خود قرار داد و مانع از دخول من و اصحابی شد. با تازیانه آن چنان بر بازوی او زدم که مانند دملج (بازویند) اثر آن بر بازوی او ماند؛ آن گاه صدای ناله او بلند شد؛ چنان که نزدیک بود به حال او رفت کنم و دلم نرم شد؛ ولی به یاد کشته‌های بدرا وحدت که شده بودند... افتادم، آتش غضیم افروخته‌تر شد و چنان لگدیبیر درب زدم که از صدمه آن چنین او (به نام محسن) سقط شد.

"فَعَيْنَدَ ذلِكَ صَرَحَتْ فَاطِمَةً صَرَحْخَ... قَتَّالَتْ يَا أَيَّتَاهَا رَسُولُ اللهِ كَمْذَدَ كَانْ يَقْتَلُهُ بَنِيَّتَهُ بَنِيَّتَهُ... وَإِنْتَيْكَ... ؟ در این هنگام، فاطمه چنان ناله زد، پس فریاد زد: ای پدر بزرگوار! ای رسول خدا! این چنین با عزیز دلت و دخترت رفت کردند. "سپس فریاد کشید: فضل به رفیاد برس که فرنزند را کشند. سپس به دیوار تکیه داد و من اورا به کنار زده، داخل خانه شدم. فاطمه در آن حال می‌خواست مانع (بردن علی) شود، منزل روی روسی چنان سبلی به صورت او زدم که گوشواره از

گوشش به زمین افتاد...

آن چه بیان شد و قلم با صد شرم‌ساری آن را بر صفحه کاغذ آورد. تنها گوشه‌هایی از ستم هایی است که بر آن بانوی دو جهان رفته است. درباره تاریخ شهادت حضرت زهراء(س) روایات مختلفی وجود دارد است، و از چهل روز تا شش ماه بعد از رحلت پیامبر(ص) بیان شده است. اما میان علمای شیعه، دو احتمال معتبر است: هفتاد و پنج روز بعد از رحلت پیامبر(ص) یا نود و پنچ روز بعد از رحلت ایشان.

علت اختلاف نظر در تاریخ شهادت آن حضرت

بنابراین با توجه به رحلت پیامبر اسلام(ص) در بیست و هشت ماه، بنا به روایت هفتاد و پنج روز، در مورخ سیزدهم تا پانزدهم جمادی الأول، شهادت حضرت زهراء(س) است و این ایام را فاطمیه اول می‌خوانند.

اما بنا به روایت نود و پنج روز، شهادت حضرت(س) در سوم تا پنجم جمادی الثانی است و این ایام را فاطمیه دوم می‌خوانند.